

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/726/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513204991
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7513204991.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci navrhovateľa N. N. s.r.o., so sídlom v P. X, M. Č. Y. XXXX/XXa, Č. E., IČO: 26 429 705, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi D. M., bytom U. O. V., V. XXX/XX, o zaplatenie 702,63 € istiny s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu 13C 264/2013-42 z 29.1.2014 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

Zrušuje uznesenie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. prerušil až do skončenia konania vedeného pred Súdnym dvorom Európskej únie vo veci sp. zn. N..

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania sa domáha proti odporcovi plnenia z indosovanej zmenky podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Súd zistil, že Krajský súd v Prešove uznesením 6Co 156/2013-43 zo 16.10.2013 (právoplatným 22.10.2013) predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku v znení: „Či sa má čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 Smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla.“ Dospel k záveru, že od rozhodnutia Súdného dvora o predmetnej prejudiciálnej otázke závisí rozhodnutie v predmetnej veci, a preto podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. konanie prerušil.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Predovšetkým zdôraznil, že uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 156/2013 o položení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania nie je právoplatné, keďže proti nemu bolo podané odvolanie, z čoho vyplýva, že súdom formulovaná prejudiciálna otázka nebola právoplatne predložená Súdnemu dvoru Európskej únie, a teda nebol založený žiadny dôvod na prerušenie konania. Tvrdil, že v prejednávanej veci je možné riadne pokračovať bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co 79/2013 z 5.9.2013, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. Bol toho názoru, že Krajský súd v Prešove predložil Súdnemu dvoru hypotetickú otázku, tzn. otázku, ktorá smeruje na rozpor vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá nie je primárne použiteľná vo veci samej so sekundárnym právom EÚ, a navyiac nerešpektoval platné

procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej a nerešpektoval skutočnosť, že prvostupňový aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Týmto nariadením je možnosť ex offio skúmania skutkového a ďalšieho právneho základu v zásade vylúčená, a mal za to, že súd sa svojim postupom snaží obísť kontradiktórnosť európskeho konania s nízkou hodnotou sporu, ignoruje platnú právnu úpravu zmenkového práva, a porušuje aj medzinárodné záväzky v medzinárodných zmluvách, ktoré sa F. E. zaviazala dodržiavať.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O.s.p., lebo na prerušenie konania nie sú dané dôvody.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd prvého stupňa prerušil konanie v danej veci na tom základe, že od vyriešenia prejudiciálnej otázky predloženej Krajským súdom v Prešove vo veci sp. zn. 6Co 156/2013 Súdnemu dvoru EÚ, závisí rozhodnutie v predmetnej veci. Konanie z tohto (jediného) dôvodu prerušil, a to až do skončenia konania vedeného o tejto prejudiciálnej otázke pred Súdnym dvorom EÚ vo veci N..

Podľa § 211 ods. 2 O.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Odvolací súd zistil, že Súdny dvor Európskej únie uznesením Predsedu Súdneho dvora č. XXXXXXXX zo 4. júna 2014 nariadil výmaz veci N., ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa čl. 267 ZFEÚ podaný rozhodnutím Krajského súdu v Prešove zo 16.10.2013 v konaní N. N. s.r.o. proti U. X.. Podľa odôvodnenia tohto uznesenia, podkladom pre uvedený postup bolo oznámenie Krajského súdu v Prešove zo 7.5.2014 o tom, že návrh na začatie prejudiciálneho konania berie späť.

So zreteľom na uvedené skutočnosti existujúce v čase rozhodovania odvolacieho súdu je zrejmé, že dôvod, pre ktorý súd prvého stupňa prerušil konanie v predmetnej veci, zanikol, a preto napadnuté uznesenie už z tohto dôvodu muselo byť zrušené podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O.s.p.

Odhliadnuc od uvedeného, podľa názoru odvolacieho súdu ani neboli splnené zákonné podmienky na prerušenie konania v danej veci. V konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vadám v postupe súdu podľa čl. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“) pri posudzovaní procesných otázok v štádiu začatia konania, keď súd prvého stupňa postup v tomto štádiu konania nedodržiaval a v rozpore s úpravou čl. 4 v spojení s čl. 19 Nariadenia konanie prerušil.

Z čl. 4 Nariadenia (začatie konania) je zrejmé, že v tomto štádiu konania súd posudzuje návrh výlučne z hľadiska splnenia Nariadením určených predpokladov pre ďalšie konanie (či nejde o pohľadávku zjavne neopodstatnenú alebo návrh neprípustný alebo či navrhovateľom poskytnuté informácie sú dostatočne jasné alebo primerané, či tlačivo návrhu je správne vyplnené), teda posudzuje podaný návrh výlučne z formálneho hľadiska a odstraňuje jeho vady (obdoba postupu podľa Občianskeho súdneho poriadku po doručení návrhu na začatie konania). V štádiu začatia konania podľa čl. 4 Nariadenia je preto prerušenie konania vylúčené vzhľadom na charakter tohto štádia, v ktorom súd iba posudzuje, či na základe podaného návrhu návrh zamietne podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia alebo bude pokračovať v konaní podľa čl. 5 ods. 1 a nasl. Nariadenia. Ak návrh má všetky náležitosti v zmysle Nariadenia, súd pokračuje v konaní podľa čl. 5 ods. 1 (pribeh konania), resp. čl. 7, pričom až v tomto štádiu konania sa môže zaoberať hmotnoprávnym posúdením veci, a príp. konanie aj prerušiť podľa príslušných ustanovení O.s.p. Keďže v prejednávanej veci súd nedospel do tohto štádia konania (podľa čl. 5, resp. čl. 7 Nariadenia), je prerušenie konania v prejednávanej veci predčasné a v rozpore s Nariadením.

Bude preto úlohou súdu prvého stupňa po právoplatnosti tohto uznesenia pokračovať v konaní o návrhu navrhovateľa podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007. Pre ďalší postup súdu v konaní i vzhľadom na odvolacie námietky navrhovateľa treba zdôrazniť, že aj keď Nariadenie má za cieľ zjednodušiť a zrýchliť konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch, je však aj v takom konaní povinnosťou súdu rešpektujúc základné právo účastníkov na spravodlivú súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zabezpečiť, aby proces bol spravodlivý, navrhovateľovi v konaní boli priznané nároky, ktoré mu vyplývajú z Nariadenia, a aby aj v týchto cezhraničných konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu, bola súčasne zabezpečená účinná a spravodlivá ochrana práv spotrebiteľov, proti ktorým je nárok uplatňovaný. Nerešpektovanie vnútroštátneho právneho poriadku a predpisov Európskej únie v oblasti ochrany práv spotrebiteľa by totiž bolo obchádzaním týchto právnych predpisov prostredníctvom konania podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007.

Rozhodnutie prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.